

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гж-ап 3/2020
Рев 1134/2020
13.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници у поступку по ревизији Немања Васиљевић и Радоје Малићан, адвокати из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., кога заступа тужилац ББ, као пуномоћник адвокат, ради утврђења и недопустивости извршења, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 35/19 од 10.10.2019. године и о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 903/19 од 10.04.2019. године, у седници одржаној 13.07.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, жалба тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 35/19 од 10.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 903/19 од 10.04.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Убу П 484/18 од 27.11.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев па је утврђено да је тужилац, на основу уговора о купопродаји од 02.02.1996. године који је закључен између тужиоца са продавцима ГГ и ДД, а оверен пред Општинским судом у Убу 01.02.1997. године под бројем П Ов .../..., стекао основ за стицање права својине на једној стамбеној згради постојећој на кп.бр.../..., у пов. од 0.11.00 ха, уписаној у ЗКУЛ ..., КО ..., па је у целини недопуштено извршење одређено решењем Општинског суда у Убу И 1 бр.186/98 од 12.05.1998. године, што су тужени дужни признати и трпети да се у јавном регистру непокретности брише забележба извршења на предметној непокретности. Ставом другим изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 131.100,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 903/19 од 10.04.2019. године, жалба тужених је усвојена и првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је на основу уговора о купопродаји од 02.02.1996. године који је закључен између тужиоца са продавцима ГГ и ДД, а оверен пред Општинским судом у Убу 01.02.1997. године под бројем П Ов 6/97, стекао основ

за стицање права својине на једној стамбеној згради постојећој на кп.бр. .../..., у пов. од 0.11.00 ха, уписаној у ЗКУЛ ..., КО ..., те да је у целини недопуштено извршење одређено решењем Општинског суда у Убу И 1 бр.186/98 од 12.05.1998. године, што су тужени дужни признати и трпети да се у јавном регистру непокретности брише забележба извршења на предметној непокретности. Преиначено је и решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка од 150.000,00 динара. Захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка су одбијени.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном.

Решењем РЗ 35/19 од 10.10.2019. године, Апелациони суд у Београду није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 395. ЗПП, налазећи да за то нису испуњени законом прописани услови..

Тужилац је против наведеног другостепеног решења изјавио жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености изјављене жалбе, Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку започетом пре ступања на снагу новог Закона о парничном поступку, односно пре 01.02.2012. године („Сл. гласник РС“ бр. 72/11), па се, применом одредбе члана 506. став 1. у вези члана 508. тог Закона, овај поступак има спровести по одредбама Закона о парничном поступку објављеном у „Службеном гласнику РС“ бр. 125/04 и 111/09, који не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, што и жалбу тужиоца чини недозвољеном.

Наиме, жалба као правни лек може се изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (члан 385.ЗПП).

Против одлука другостепеног суда, односно против правноснажне пресуде донесене у другом степену и решења другостепеног суда, странке могу изјавити ревизију (члан 394. и 412. став 5. ЗПП). Како је против решења другостепеног суда изјављена жалба, то је на основу члана 411. у вези члана 373. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 903/19 од 10.04.2019. године, Врховни касациони суд је применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до до 31.5.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета

спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине и недопустивости извршења, поднета је 09.10.2001. године, а поступак је правноснажно решен, односно другостепена пресуда је донета 06.03.2018. године. Вредност предмета спора означена је у тужби износом од 500.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме је правноснажна одлука донета после 31.05.2014. године, а вредност предмета спора која је означена у тужби је испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, односно испод динарске противвредности 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 394. став 2. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић